

at disse nye bestyrelser udgør en meget, meget stor del af grunden til succesen med, at vi har fået omstillet vores universiteter så hurtigt, som tilfældet er. Så jeg har kun en stor interesse i, at der er de bedst mulige arbejdsvilkår for bestyrelserne.

Men der er jo også bare nogle forhold, som nu her, mens vi står i Folketingssalen, bliver afsløret, fordi Rigsrevisionen i dag er kommet med en bekendtgørelse om kvalitetsudviklingen på universiteterne. Her viser sig jo netop de problemer, vi står over for, for Rigsrevisionens siger i den bekendtgørelse, at Videnskabsministeriet har lavet for få regler og stillet for få krav. Så helt så enkelt, som det fremstilles, er det jo ikke, for det er stadig væk skattemidler, vi arbejder med, uanset om vi er Socialdemokrater eller Venstre-folk.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Kirsten Brosbøl som medspørger.

Kl. 16:04

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg har også godt set det, som er kommet frem i dag, og noget af det, der jo også står, er, hvorfor man ikke i højere grad benytter udviklingskontrakterne til at få præciseret de her kvalitetsparametre. Det er jo noget af det, vi har påpeget gang på gang: Hvorfor ikke bruge udviklingskontrakterne som et instrument til det, de rent faktisk var tiltænkt i stedet for at blive ved med at udstede bekendtgørelser og cirkulærer centralt fra ministeriernes side? Det, der er styrken ved udviklingskontrakterne, er jo, at det er noget, som ministerierne og universiteterne i fællesskab taler sig frem til: Hvad skal være pejlemærkerne for netop vores universitet, og hvad skal vi fremadrettet satse på af mål? Det kunne jo være en opfordring til – og den vil vi i hvert fald gerne bakke op – at man benytter udviklingskontrakterne i stedet for at udstede flere og flere bekendtgørelser fra ministerens side.

Når vi ikke kan få noget svar på, hvor mange det er lykkedes at komme af med, jamen så er det jo lige før, man må tolke det, som om det ikke er gået rigtig godt med det, men det må vi stille et skriftligt spørgsmål om, så vi kan få et præcist tal for, hvordan det er gået.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:05

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Her er vi ved sagens kerne. Fru Kirsten Brosbøl siger: Brug udviklingskontrakterne til at være mere præcis og dermed styre universiteterne.

Jeg troede faktisk, at det var det modsatte, vi var sammen om, og at det var det, som Socialdemokraterne ønskede at sætte på dagsordenen i dag, og det er også det, vi har tilstræbt. Som jeg har sagt tidligere i dag, er problemet jo netop det, at vi giver universiteterne den størst mulige frihed, for det vil Socialdemokraterne, det vil regeringen, og det vil bestyrelserne gerne, men som den her bekendtgørelse fra Rigsrevisionen netop i dag understreger, så er det jo ikke er helt så enkelt.

Jeg tror, at både hr. Benny Engelbrecht og fru Kirsten Brosbøl og jeg som minister har det bedst med at respektere Rigsrevisionens bekendtgørelse, og den siger altså sådan meget groft sagt, at vi har lavet for få regler og stillet for få krav. Så det er altså en opgave, at vi i fællesskab finder de bedst mulige arbejdsbetingelser både for bestyrelserne og for universiteterne som helhed.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:06

Kirsten Brosbøl (S):

I min verden er der altså meget, meget stor forskel på, om det er noget, der bliver udstukket i bekendtgørelser og cirkulærer, dikteret fra ministeriet, eller om det er noget, man i fællesskab finder frem til, altså i samarbejde med universiteterne, og det er lige præcis der, vi ser styrken i udviklingskontrakterne. Derfor mener vi, at man heller ikke i den henseende egentlig har levet op til det, vi med universitetsloven blev enige om at udviklingskontrakterne skulle bidrage med i forbindelse med den rolle, de skulle have i det samarbejde, der skulle være mellem de nye bestyrelser, den nye ledelse og folk fra det politiske hold. I min optik er der stor forskel.

Når ministeren så siger, at han ønsker det samme som universiteterne, må jeg bare citere fra Danske Universiteter fra januar måned i år, hvor der står, at »hverken universiteternes ledelser eller aktører i omverdenen har oplevet det, som om universiteterne reelt har fået flere frihedsgrader og større handlerum på vigtige områder.« Så der er i hvert fald divergerende opfatelser af, hvordan den her regelforenklings, afbureaukratisering og mindre centrale styring bli-